

som sagt, talte den ærebe Taler for den Bemærkning, han gjorde, og jeg antager, at der vil blive taget alt muligt Hensyn til den, naar den Tid kommer, da Taxationen er færdig.

Med Hensyn til de stillede Endringsforslag er det en Selvfølge, at jeg ikke har det Mindste at indvende imod, at Tallet „10“ gaaer ud i § 6, saaledes som der er foreslaaet i det Endringsforslag, der er stillet af det ærebe Medlem for Færøerne. — Jeg troer, at det Forslag, som er stillet af det ærebe 12te kongevalgte Medlem (Fischer) til § 12, har det store Fortrin, at det gjør det aldeles tydeligt, hvorledes Forholdet derefter tænkes ordnet. Det foregriber ganske vist den Ordning, som Justitsministeriet havde tænkt sig først skulde komme tilstede, naar man havde Erfaring om, hvor stort det Beløb vilde være, som Matriculeringsarbejderne vilde koste; det forekommer mig rigtigt nok, at det vilde være det rette Tidspunkt til at bestemme, hvormeget man vil komme Færingerne tilhjælp, og det kunde da saa ogsaa til den Tid afgjøres, om Omkostningerne skulde fordeles paa Brugere eller paa Eierne. — Naar det ærebe 12te kongevalgte Medlem gjorde opmærksom paa, at det var rigtigst, at de bleve forbeelte paa Eierne, da de høre til saadanne singulære Udgifter, som ikke oftere vilde vende tilbage, saa skal jeg give den Oplysning, at dette ogsaa vil stemme med den Afgjørelse, som fandt Sted i sin Tid ved Fordelingen af Matriculeringsomkostningerne paa Island. I den Bestemmelse, der toges, efterat Matriculeringsarbejderne der vare tilende, og man havde faaet opgjort, hvor stor Bekostningen derved var, blev det ved Placat af 1ste April 1861 fastsat, at Udgifterne, der forskudsvis vare afholdte af Islands Fordebogskasse, skulde udredes af Tøndernes Eier, eller, hvis Tøndernes Brugere var en Anden, da af denne mod Erstatning af Eieren. Men jeg skal tilføje, at der paa Island ikke var nogen Bestemmelse om, at Statskassen skulde forlods udrede Halvdelen af Omkostningerne. Det var samtlige Omkostninger, der paa denne Maade bleve forbeelte, og Statskassen kom kun til at udrede dem for de Eiendomme paa Island, som tilhøre Staten. — Hvis det høie Thing maatte finde det rigtigst at vedtage det En-

dringsforslag, der er stillet af det ærebe 12te kongevalgte Medlem, saa er det derved afgjort, at Statskassen foruden forlods at udrede Halvdelen af Omkostningernes hele Sum, desuden vil komme til at bære rigeligt Halvdelen af den anden Halvdeel, idet de Eiendomme, Staten eier paa Færøerne, udgjøre over Halvdelen af alle Eiendomme der. Dette vil have tilfølgende, at det Beløb, som kommer til at hvile paa de færøiske Odelshønder, ikkun vil blive omtrent $\frac{1}{8}$. Jeg skal ganske henstille til det høie Thing, hvorvidt det mener at ville komme Færingerne tilhjælp i dette Omfang. Jeg troer, at denne Udtalelse tydeligt har oplyst, hvad Sagen dreier sig om. — Det Endringsforslag, der er stillet af det ærebe Medlem for Færøerne til § 12, og som gaaer ud paa, at $\frac{1}{4}$ af samtlige Omkostninger vilde være at refundere af Færøernes Amtsexpeditiionsfond ved Paaligning efter den nye Skylsætning, vil ikke være fuldkommen saa gunstigt for Tønderne paa Færøerne, idet der til Grund for dette Forslag ligger den Betragtning, at til Amtsexpeditiionsfonden udrede Brugere alene Afgiften. Som Følge deraf vil Statskassen altsaa ikke komme til at udrede nogen Deel af Afgiften som Eier; og, forsaavidt man altsaa kan antage, at den Betragtning, som blev gjort gjældende af den ærebe 4de Landsthingsmand for Kjøbenhavn (Lehmann) under denne Sags 1ste Behandling, var den, der vandt det høie Things Tilslutning, saa troer jeg, at denne Mening har fundet et ret correct Udtryk i det Forslag, som er stillet af den færøiske Landsthingsmand. Af denne min Udtalelse vil det ogsaa fremgaae, hvilken Betydning det Forslag har, som er stillet af den ærebe 5te Landsthingsmand for 2den Kreds (Hasle). Jeg tillod mig allerede ved Sagens 1ste Behandling at bemærke, at jeg antog, at hele Udgiften for Statskassen ikke vilde blive nogen stor Gjenstand; det føler jeg mig ogsaa fremdeles overbevist om vil blive Tilfældet; og da nu dertil det Forslag, som er stillet af det ærebe kongevalgte Medlem, har to Fordele: for det Første, at det er tydeligt og klart, og for det Andet, at det endelig afgjør det, som ellers var forbeholdt en senere gjentagen Forhandling, skulde jeg være tilbøjelig